

jelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

8. I § 22 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

9. I § 22 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige myndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

§ 22. Det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt efter § 1.
- 2) Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 16, stk. 2, truffede afgørelser.

10. I § 25 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 25 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

11. Efter § 25 b indsættes:

»§ 25 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

§ 15

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 718 af 8. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 22« til: »§ 4«.

§ 7. Fritaget for afgift er

1) ---

- 4) afgiftspligtige varer, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer.

Stk. 2. ---

2. I § 9, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »Virksomheder»: », jf. dog § 9 a,«.

3. I § 9, stk. 2, 3. pkt., ændres »§ 25, stk. 1,« til: »§ 66, stk. 1,«.

4. § 9, stk. 4, 5 og 6, affattes således:

»Stk. 4. Virksomhedens refusionsgrundlag efter stk. 2 er værdien af virksomhedens salg m.v. med fradrag af værdien af virksomhedens indkøb m.v., dog mindst 10 pct. af virksomhedens salg m.v.

Stk. 5. Som salg m.v. efter stk. 4 anses de leverancer, der er omfattet af merværdiafgiftslovens §§ 4-10, og som ikke er fritaget efter merværdiafgiftslovens § 13. Værdien af salget m.v. skal opgøres efter merværdiafgiftslovens §§ 27-30. I værdien medregnes dog ikke de afgifter i henhold til andre love, som det påhviler virksomheden at indbetale i forbindelse med den pågældende levering. I værdien medregnes eksportrestitutions- og produktionstilskud, som virksomheden modtager i forbindelse med den pågældende levering.

Stk. 6. Som indkøb m.v. efter stk. 4 anses anskaffelse af varer og ydelser, hvoraf merværdiafgiften er fradragsberettiget efter merværdiafgiftslovens §§ 37-41, samt anskaffelse af varer og ydelser, der er omfattet af merværdiafgiftslovens § 34, stk. 1, nr. 7-9, nr. 12-14 og nr. 16.«

§ 9. ---

Stk. 2. Virksomheder kan ud over tilbagebetaling efter stk. 1 få tilbagebetalt 50 pct.